

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΡΓΑ

ΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΒΙΓΙΟΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ :

ΤΖΩΝ ΜΠΑΡΥΜΟΥΡ ... Φρανσουά Βιγιόν.
 ΚΟΝΡΑΤ ΦΑΪΤ ... Λουδοβίκος ΧΙ.
 ΜΑΡΣΕΛΙΝΑ ΝΤΑΪΥ ... Κατερ. ντέ Βωσέλλ.
 ΛΑΟΥΣΟΝ ΜΠΟΥΤΤ ... Δούξ.
 ΑΝΡΥ ΒΙΚΤΩΡ ... Κόμης Τιμπώ.
 ΣΑΙΜ ΣΟΥΜΜΕΡΒΙΑ ... Γιεζάν.

Ο Λουδοβίκος ΧΙ ύψιστοτα την επίδραση του εξαδέλφου του.

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ στην εποχή του Καρναβαλιού στο Παρίσι, επί της βασιλείας του Λουδοβίκου του Ένδεκατου. Ιό ζορνι βάλι, τότε, βαστούσε πολλές ημέρες.

Όλοι οι ζητιάνοι, όλοι οι άλητες και οι άπάχηδες, άρσενικοί και θηλυκοί, του καιρού έκεινοσν γλεντοόσαν άδιάκοπα κ' έναναν όση μποροόσαν περισσότερη φασαρία.

Τό χρόνο αυτό είχαν εκλέξει βασιλιά τών τρελλών τόν πιο διάσημο τεβερνόβιο πού γνώρισε πετέ ή γή : τό Φρανσουά Βιγιόν, ό

όποιος σήμερα θεωρείται ως ένας από τούς μεγαλειότερους ποιητές της Γαλλίας.

Μιά μέρα λοιπόν, ένφ ό βασιλιάς αυτός τών τρελλών δημηγορούσε στο μεθωμένο λαό του στην πλατεία της Παναγίας, παρουσιάστηκε άξαφνα ό δούξ της Μπουργκόνης, Κάρολος ό Τολμηρός, ό οποίος έχοχόταν στο Παρίσι για νά επισιαφθή τόν εξαδέλφου τόν βασιλέα Λουδοβίκο ΧΙ.

Ό δούξ της Μπουργκόνης δέν ήταν διόλου δημοτιός μετοξό του λαού του Παρισιού. Ό Βιγιόν, βλέποντάς τον, δέν μπόρεσε ν' άντισταφή στον πειρασμό και του άπηύθνε μερικά πειράγματα τίρωνικά.

Μανιάδης ό Κάρολος ό Τολμηρός άπαίτησε όμείσως από τόν βασιλέα νά τιμωρηθή ό ύβριστής του.

Ό Λουδοβίκος ΧΙ έβγαλε τότε μιό άπόφαση διά της έποιους έξοριζε για πάντα από τό Παρίσι τό Φρανσουά Βιγιόν.

Ό Βιγιόν έγκαταλείποντας τό Παρίσι δέν έπληγε και πολύ μαζουά. Έγκαταστάθηκε στα ίδια τά προπύλαια της πόλεως, στο παντοδοχείο της «Κουκουναριάς» όπου εξακολούθησε νά κάη στίχους και νά έη όπως μποροόσε, κλέβοντας και ζητιανεύοντας.

Μιά μέρα πού οι δύο άχώριστοι σύντροφοί του, Γιεζάν και ό Νικόλας είχαν πάει νά τόν βρούν, ένα κάρρο φορτωμένο από τρόφιμα στάθηκε μπροστά στην πόρτα του παντοδοχείου. Η δουλειά ήτανε καλή, και δέν έπρεπε νά την άφήσουν. Ένώ οι καρραγωγείς μπήκανε μέσα στο παντοδοχείο για νά δροσισταούν, ό Βιγιόν και οι δύο άκόλουθοί του πήδησαν χωρίς νά χάνουν καιρό άπάνω στο κάρρο και ξεκίνησαν με καλπασμό.

— Έμπρός, ειπε ό Βιγιόν, δρόμο για τό Παρίσι. Θα δώσουμε τρόφιμα στους Παριζιάνους.

Άπάνω στα τείχη της πόλεως βρισκόταν ένα μεγάλο κανόνι άρηστο. Ό Βιγιόν όμοσ σε μιό ατιγητό έχρησιμοποίησε και άρχισε νά βομβαρδίξη τό Παρίσι με τά διάφορα τρόφιμα πού βρισκόνοτουσαν άπάνω στο κάρρο. Τά ψωμιά, τά λουκάνικα, τά βουγάκια με τό κονιάκ έπεφταν μέσα στην πόλη σαν από τόν ουρανό και ό καλός παρισινός λαός ξεφνιασε από άναρωσιότητα από πού άχα νά έχόντουσαν αυτά τά θεία έσπρα.

Άυστυχώς οι στρατιώτες της φρουράς τών τειχών διέκοψαν τόν

Ό Φρανσουά Βιγιόν και ή Κατερίνα ντέ Βωσέλλ, ένομένοι πιά και εύτυχείς, άγκαλιάστηκαν.

Η μητέρα του Βιγιόν δέχτηκε την Κατερίνα ντέ Βωσέλλ ως άρραβωνιαστική του παιδιοσ της.

πρωτοφανή βουβαρδισμό και θέλησαν να συλλάβουν το Βιγιόν. Ένα μέσο για να τους ξεφύγει είχε ο Βιγιόν το οποίο και έφραμισε άμέσως: έκσφηνδονίστηκε κι' ο ίδιος με τη σειρά του από το κανόνι κι' άφου διέγραψε μέσα στον άέρα έναν τεράστιο κύκλο, έπεσε άναίσθητος, μέσα στο μπουντοάρ της εύγενους δεσποινίδας Κατερίνας ντε Βωσέλλ, προστατευομένης του Βασιλέως.

Η δεσποινίς αυτή ήταν άπελπισμένη γιατί έπρόκειτο να την παντρευτούν παρά τη θέλησή της με τον κόμητα Τιμπώ, φίλο του δούκως της Μπουργκόνης.

Ο Βιγιόν, γοητευμένος από την όμορφιά της δεσποινίδας ντε Βωσέλλ ή όποια τη στιγμή άκριβώς ποι' αυτός έπεσε μέσα στο δωμάτιο της έδιάβαζε τά τραγούδια του, άνέλαβε να γίνη σωματοφύλακάς της.

Ύστερ' από μιά τρομερή πύλη με τον κόμητα Τιμπώ ό οποίος ήθελε να κατακτήσει την ώραία του διά τη βία, ο Βιγιόν πήρε την Κατερίνα κι' έφυγε μαζί της από τη στέγη του σπιτιού. Περιπατώντας άπάνω στις χιονισμένες στέγες κατόρθωσαν να φτάσουν ως το σπίτι της μητέρας του, στην όποια και έμπιστεύθηκε ό ποιητής να του φυλάξη την ώραία Κατερίνα ντε Βωσέλλ.

Έν τω μεταξύ, ό Λουδοβίκος ΧΙ είχε πληροφορηθή από τόν κουρσία του πού ήταν άνθρωπος της έμπιστοσύνης του, τά δόλια σχέδια του δούκως της Μπουργκόνης.

— Ο έξάδελφός σας, του έλεγε ό κουρσιός, έποφθαλμιά το θρόνο. Η περιοχή του Βωσέλλ βρίσκεται στά πρόθυρα του Παρισιού. Με το γάμο του φίλου του κόμητος Τιμπώ, το Βωσέλλ περιέρχεται στην κατοχή του και έτσι ό δούξ της Μπουργκόνης θά βάλη το ένα του πόδι μέσα στην πρωτεύουσά σας.

Ο βασιλεύς κατάλαβε τότε, ότι για το συμφέρον του θρόνου του, έπ' οδωνί λόγφ έπρεπε να γίνη ό γάμος του κόμητος Τιμπώ με την Κατερίνα. Έπρεπε, με κάθε θυσία, να τόν έμποδισή.

Έκείνη τη στιγμή άκριβώς πληροφορήθηκε, ότι ό Βιγιόν είχε φροντίσει να ματαιώσει το γάμο πριν άπ' αυτόν. Κατά βάθος χάρηκε πολύ μαθαίνοντας αυτή την είδηση, μά δυσαρεστήθη γιατί παρά τη διαταγή του, ό Βιγιόν είχε ξαναγίρει στή Παρίσι. Έπρεπε να διατάξη να τόν κρεμάσουν.

Άπειστα μόνι του βασιλέως έπήγαν και συνέλαβαν τόν ποιητή μέσα στο σπίτι της μητέρας του και τόν έπαρουσίασαν μπρός στή βασιλεία.

Τό πνεύμα όμως του Βιγιόν και ή έτοιμότης του τόν έσωσαν

Ο Βιγιόν έπεσε σά μπόμπα μέσα στή μπουντοάρ της Κατερίνας ντε Βωσέλλ.

από το βέβαιο θάνατο.

— Ξέρω, είπε στή Λουδοβίκο ΧΙ, ότι θά πεθάνω εικοσιτέσσερες ώρες πριν από σάς.

Φοβισμένος από την προφητεία αυτή του ποιητού, ό βασιλεύς διάταξε να τόν προστατέψουν, και ό Βιγιόν τοί έγινε από τότε πολύ άγαπητός.

Ο Βιγιόν έμεινε πιά μέσ' στή παλάτι, όπου περνοίσε ζή ή χαρισμένη και συγχρόνως ένα ειδύλλιο μέχρι να γεννιέται μεταξύ αυτού και της Κατερίνας ντε Βωσέλλ, την όποια είχε σώσει.

Άλλοίμονο όμως, ό δούξ της Μπουργκόνης είχε άποσπάσει από πριν το λόγο του βασιλέως για το γάμο της Κατερίνας με τόν κόμητα Τιμπώ. Η ώραία κόρη στήχηθη σχεδόν διά της βίας από τούς ανθρώπους του δούκως και μετεφέρθη στή Βωσέλλ, όπου έπρόκειτο να γίνη ό άνοχοστικός γάμος της.

Ο Βιγιόν έσχηκως σμέσως στή ποδιά όλους τούς άλλους του Παρισιού και έτρεξε για να τίν βοηθήση. Η πάλη ήταν άνιση.

Ο μεγαλόκαρδος ποιητής, πληγωμένος, έπεσε στά χέρια τών ανθρώπων του δούκως της Μπουργκόνης, οι όποιοι άφου τίν έβρίσαναν, τόν εκλείσαν μισοπεθαμένον, γειάτον αίματα και πληγές, μέσα σέ ένα σιδερένιο κλουβί, για να τόν παρουσιάσουν έτσι στην Κατερίνα ντε Βωσέλλ. Βλέποντας τό δυστυχισμένο Βιγιόν, άναίσθητο να πλέρ στή αίμα μέσα στή κλουβί του μαρτυρίου του, ή Κατερίνα ντε Βωσέλλ λιποθύμησε κι' αυτή. Έτσι λιποθυμισμένη την έφεραν άπάνω στόν έξωστη όπου έπρόκειτο να πανηγυρισθή δημοσία ό γάμος της. Ένωμεταξύ, ό Βιγιόν, σιγά-σιγά ξαναρχόταν στις αισθήσεις του.

— Θα δής τί στοιχίζει, του έλεγε τότε ό δούξ της Μπουργκόνης, να περιφρονής τόν «μέλλοντα» βασιλεία της Γαλλίας!

Μά μιά έτακτη κίνησις παρατηρήθηκε εκείνη την στιγμή στή πλήθος, πού ήταν συναγμένο γύρω από τόν έξώστη.

Ο βασιλεύς πού είχε πληροφορηθή τά συμβάντα, μετεφιεσμένος μαζί με τούς ανθρώπους του, είχε άνακατα θεί μαζί με το άλλο πλήθος. Άγανακτισμένος από τη σκληρότητα και τη κτηνωδία του έξάδελφου του και βλέποντας πιά καθαρά τά σχέδιά του, του φώναξε:

— Και σύ, έξάδελφέ μου, θά δής τί στοιχίζει τό να θέλεις να υποκαταστήσις τό «σημερινό» βασιλεία της Γαλλίας.

Κι' άμέσως παρασύροντας το λαό ενυρίευσε την έξέδρα και έλευθέρωσε τό Φρανσουά Βιγιόν. Λίγες μέρες άργότερα, ή Κατερίνα ζήτησε την άδεια να νυμφευθή τόν ώραίο της ποιητή. Ο βασιλεύς ό ίδιος εύλόγησε τούς γάμους των.

Ο δούξ της Μπουργκόνης ζήτησε σέ γάμο την Κατερίνα ντε Βωσέλλ για το φίλο του κόμητα Τιμπώ.